

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.6/2026/20.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. június 18. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2025. október 7. napján kihirdetett 17.B.42/2023/212. számú ítéletét Terhelt5 V. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre enyhíti.

A lefoglalás megszüntetése mellett Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottaknak kiadni rendelt dolgok kapcsán az ítéltábla tájékoztatja a vádlottakat, hogy amennyiben a dolog átvételére vonatkozó felhívástól számított három hónapon belül nem veszik át azokat, akkor az állam tulajdonába kerülnek.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Terhelt4 IV. rendű vádlott személyazonosító igazolványa számának feltüntetését mellőzi.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítéltábla határozata ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. október 7. napján kihirdetett 17.B.42/2023/212. számú ítéletével

- Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, és ezért 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a III. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt a szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi, míg öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

- Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében; ezért a IV. r. vádlottat 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a IV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá rendelkezett a IV. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról is.

- Terhelt5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében; ezért az V. r. vádlottat 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy az V. r. vádlott – a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén – a legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett emellett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a III., IV. és V. r. vádlottak terhére a büntetés súlyosítása, a vádlottak és védőik a büntetés enyhítése érdekében fellebbeztek.

[3] A Pest Vármegyei Főügyészség a Nf.427/2021/164. számú átiratában a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése indokolása körében kiemelte, hogy a törvényszék az ítéletének indokolásában a büntetés kiszabása körében mindhárom vádlott vonatkozásában kiegészítést nem igénylő módon valamennyi enyhítő és súlyosító körülményt számba vett, azonban álláspontja szerint mindhárom vádlott esetében eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. A törvényszék mindhárom vádlott esetében helyesen határozta meg a középértéket, a bünteteskiszabás során pedig a belső arányosságra hivatkozva figyelemmel volt az alapügyben jogerősen elítélt I. és II. r. vádlottak büntetéseire (I. r. vádlottat 7 év, II. r. vádlottat 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte a bíróság) is. A

főügyészség álláspontja szerint terhelt³ III. r. vádlott cselekvősege nagyon közel áll a II. r. vádlott cselekvőségéhez, ezért a III. r. vádlottal szemben is a büntetési tételkeret alsó határát elérő büntetés kiszabása indokolt. A törvényszék mindhárom vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte, hogy a Covid-járvány okozta válsághelyzetben megélhetésük a magyar társadalom jelentős hányadához hasonlóan egyik napról a másikra elnehezült. Kiemelte azonban, hogy a Covid miatti lezárások valóban megnehezítették sokak életét, de a legtöbben még akkor sem kábítószer-kereskedelemből próbáltak megélni, hanem egyéb törvényes megélhetés után néztek, a munkavégzés szempontjából aktív korú népességhez képest elenyésző azok száma, akik abban az időben bűncselekmény útján szereztek jövedelmet. Az elsőfokú bíróság a Covid okozta elkeseredett és kilátástalan élethelyzet bemutatásaként hivatkozott arra, hogy Terhelt⁵ V. r. vádlott a 23. hétre és mindösszesen 627 grammal született gyermekét hátrahagyva a szülést követő negyedik napon, a kórházból történt elbocsátása másnapján ismételten hajlandó volt csehországi fuvart vállalni. A főügyészség álláspontja szerint a törvényszék ezen megállapítása nem az V. r. vádlott Covid okozta kilátástalan helyzetére – aki a bűntársai beismerő, a cseh eljárásban felelősségre vont tanúl által az V. r. vádlottat is terhelő vallomásai ellenére az eljárás során végig makacsul ragaszkodott ahhoz a védekezéséhez, hogy csak dohányt hozattak be vele Magyarországra –, hanem az V. r. vádlott gátlástalanságára utal. Terhelt⁵ V. r. vádlott esetében a bűncselekmény jellege, a beismerés és az őszinte megbánás teljes hiánya miatt nem indokolt az enyhítő szakasszal kiszabható legkisebb büntetés alkalmazása, és különösen nem a büntetés végrehajtásának felfüggesztése. A fentiekre tekintettel álláspontja szerint a kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék, ezért a vádlottak cselekményeivel csak súlyosabb büntetések állnak arányban, azaz a III. r. vádlott esetében a büntetési tételkeret alsó határát elérő főbüntetés és ehhez illeszkedő közügyektől eltiltás, a IV. és V. r. vádlottak esetében a büntetési tételkeret alsó határát jobban megközelítő végrehajtandó főbüntetés és ehhez igazodó közügyektől eltiltás kiszabása indokolt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.98/2024/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy a bejelentett fellebbezések irányára tekintettel a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett mindhárom vádlott bűnösségére, cselekményük jogi minősítése törvényes. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket túlnyomó többségében feltárta, és azokat értékelte. Tévedett azonban, amikor enyhítő körülményként értékelte az általa rövidnek ítélt elkövetési időszakot, valamint azt, hogy a vádlottak csak néhány alkalommal hoztak be Magyarország területére kábítószer. Vélekedése szerint a kábítószer-kereskedelem vonatkozásában a 6-8 hónap elkövetési időszak egyáltalán nem tekinthető rövid időszakként, így enyhítő körülményként sem vehető figyelembe. Ugyancsak nem értékelhető enyhítő körülményként az a tény, hogy a vádlottak hány alkalommal hoztak be Csehországból kábítószer Magyarországra területére. Semmiképp nem lehet nyomatékos enyhítő körülmény, hogy ők a kábítószer-kereskedelem bűncselekményét csak futárként követték el, téves az a jogi álláspont, hogy ebben az esetben a cselekmény kevésbé veszélyes a társadalomra. Ugyancsak nem látta értékelhetőnek az elsőfokú ítélet [81]-[83] pontjaiban megfogalmazottakat (Covid-járvány okozta helyzet, V. r. vádlottnak a koraszülött gyermekének hátrahagyása melletti bűncselekmény elkövetése). Álláspontja szerint a törvényszék helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlottakkal szemben határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges, azonban annak tartama, illetve V. r. vádlott esetében emellett a végrehajtás felfüggesztése nem biztosítja a büntetési célok – elsődlegesen a generális prevenció – érvényesülését. Mindezek alapján az elsőfokú

ítélet megváltoztatását, a III. és IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának emelését, az V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelését, a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzését, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő meghatározását, és az V. r. vádlottal szemben közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta.

[5] Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak védője fellebbezése írásbeli indokolásában fenntartotta fellebbezését, melyet a büntetés enyhítése érdekében jelentett be. Mindkét védenca vonatkozásában egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a vádlottak a bűncselekményt a kábítószeres kevésbé veszélyes fajtája vonatkozásában követték el, továbbá cselekményük nem közvetlen kereskedési elkövetési magatartás volt, valamint mindketten büntetlen előéletűek, a belső arányosságot tekintve pedig cselekményük jóval kisebb tárgyi súlyú cselekmény volt, mint az I. és II. r. vádlotté.

[6] Terhelt4 IV. r. vádlott esetében kiemelte az elsőfokú bíróság által is észlelt jelentős egészségromlást, és azt a körülményt is, hogy a vádlott évek óta büntetés-végrehajtási intézetben van, két gyermekével a kapcsolattartás rendkívüli mértékben akadályozott, ami hihetetlen mértékben megterheli lelkileg. Olyan bűncselekmény miatt tölti büntetését, amit a hűga kábítószeresztetése folytán kialakult emberöléssé fajult konfliktus során követett el. Jelen ügyben tettét az motiválta, hogy testvére elfogása után részére ügyvédet tudjon fizetni, ugyanakkor személyisége – és mindkét védenca személyisége – olyan emberre utal, aki menthető, nevelhető, aki számára a társadalom által elvárt életvitel lehetősége is adott lehet. A IV. r. vádlott családja mélyszegénységben él, az élet elleni cselekmény kapcsán őszinte megbánást tanúsított. Kiemelte mindkét védenca számára az igen megterhelő Covid-járvány időszakát is, amikor még azt a kevésbé jól fizető munkát is elveszítették, amit addig megtarthatnak.

[7] terhelt3 III. r. vádlott szabadulása óta normális, munkaviszonyon alapuló életvitelt folytat, látható, hogy a büntetőeljárást komolyan veszi, tanult belőle, olyan személy, aki a számunkra triviális világban úgy tudott bizonyítani, hogy nem egyenlő feltételek között futja ugyanazt a versenyt, mint az, aki pedigrés családban született.

[8] Terhelt5 V. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a büntetés enyhítése végett bejelentett fellebbezését fenntartva a védenca terhére rótt bűncselekmény minősítését is vitatta, ugyanis álláspontja szerint a bünszövetségben való elkövetés védenca terhén nem állapítható meg. E körben arra hivatkozott, hogy az V. r. vádlott nem folyt bele a szervezésbe, az értékesítésbe, a bűncselekményt a csekély mennyiséget el nem érő hatóanyag tartalmú kábítószerre követte el. A büntetés-kiszabási körülményeket értékelve egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az elkövetési időszak az V. r. vádlott esetében enyhítő körülményként értékelendő, hiszen összesen három alkalommal – 2020. szeptember 25., október 2. és október 11. napján, azaz 15 napon belül – járt tanúlnál, és hozott onnan csomagot. Álláspontja szerint nem súlyosító körülmény, hogy Terhelt5 az eljárás egésze alatt makacsul ragaszkodott ahhoz, hogy tudomása szerint vágott dohány volt az által átvett és az I. r. vádlottnak átadott csomagban, amely többretegű fekete fóliába volt csomagolva. A társas elkövetés, mint súlyosító körülmény kapcsán idézte az 56. számú BK véleményt, mely szerint „súlyosító körülmény, ha az elkövető a társas bűnelkövetés valamely formájában – társtetteségben, bünszövetségben, vagy csoportosan – követi el a bűncselekményt, kivéve, ha

az ilyen módon történő elkövetés a bűncselekmény minősített esete, mivel annak súlyosítóként való figyelembevétele a kétszeres értékelés lenne”. Az elsőfokú bíróság kiemelt hangsúllyal értékelte enyhítő körülményként a Covid-járvány okozta válsághelyzetet, miután a vádlottak megélhetése a magyar társadalom jelentős hányadához hasonlóan egyik napról a másikra elnehezült. A védő álláspontja szerint a vádlottak megélhetése nem elnehezült, hanem ellehetetlenült, miután Terhelt5nak nem volt állása, román állampolgár, ráadásul gyermeket várt. Nem tartotta helytállónak az ügyészi fellebbezésben írtakat, miszerint „Magyarország munkavégzés szempontjából aktív korú népességéhez képest elenyésző azok száma, akik abban az időben bűncselekmény útján szereztek jövedelmet.” Az ügyészség ugyanis megfeledkezett arról a több ezer magyar állampolgárról, akik elkeseredett és kilátástalan élethelyzetükben hamis „védeltségi igazolvány”-t szereztek meg. Esetükben jelenleg sem fejeződött még be a büntetőeljárás.

[9] A védő Terhelt5 V. r. vádlott esetében az alábbi enyhítő körülményekre hivatkozott:

- már a bírósági eljárás alatt pék, cukrász, süteménykészítő szakmát szerzett,
- egyedül neveli kiskorú gyermekét,
- jelenleg is két állása van, hogy biztos megélhetést tudjon biztosítani a gyermekének,
- betegsége (epilepszia), a tudomány jelenlegi állása szerint nem gyógyítható, állandó orvosi felügyeletre és gyógyszeres kezelésre szorul. Betegsége örökölt hibás génekre vezethető vissza, ami a büntetőeljárás során csúcsosodott és derült ki.
- a 2020. október 11-i cselekmény után önkéntesen, saját elhatározásából felhagyott az ilyen jellegű cselekmény folytatásától, és mindennemű kapcsolatot megszüntetett volt élettársa távoli rokonaival, ismerőseivel
- önkéntes jogkövetés, az elkövetett cselekmény óta betartja a törvényeket, más büntetőeljárás ellene nem indult,
- két évet meghaladó időmúlás,
- amelyet az I. fokú ítélet meghozatala óta eltelt idő is nyomatékosít,
- ún. könnyűdrogra elkövetés, amelynek fogyasztása során túladagolás nem lehetséges, egészségügyi hatásai kiszámíthatóak. Marihuána, vadkender vagy abból készült cannabis olaj az agyi ingerület kóros betegségeit gyógyítja úgymint, Parkinson kór, epilepszia, Alzheimer kór (demencia). Több országban nemcsak gyógyításra engedélyezett a használata, hanem fogyasztása is engedélyezett.

[10] A védő fellebbezésében kiemelte, hogy Terhelt5nak azért fontos a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának rövidebb ideig történő felfüggesztése, mert magyar állampolgárságának megszerzését, honosítását szeretné kezdeményezni, melyhez a büntetlen előélet előfeltétel. Családfájának felmenői több nemzedéken keresztül magyar nemzetiségűek voltak, a történelmi határok változásával sem szűntek meg magyaroknak lenni. Nem találta helytállóknak azt az ügyészi észrevételt sem, hogy nem enyhítő körülmény az, hogy a koraszülött gyermekét hátrahagyva követte el a cselekményt. Terhelt5 gyermekét ugyanis inkubátorban helyezték el, így őt nem vihette magával. Mindezekre figyelemmel az ügyészi fellebbezés elutasítását, emellett a vádlotti és védői fellebbezésnek helyt adást indítványozta.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az ügyet a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsülésre tűzte, azonban a vádlottak védői nyilvános ülés kitűzését kérték, ezért a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[12] A nyilvános ülésen minhárom vádlott védője a fellebbezését fenntartotta, az írásban benyújtott fellebbezésben foglaltakkal egyezően adták elő perbeszédüket.

[13] Terhelt5 V. r. vádlott személyi körülményeiről nyilatkozott. Felszólalásában hangsúlyozta, hogy megbánta tettét, szégyelli az elkövetett bűncselekményt. Korábbi életmódjával felhagyott, szüleivel él közös háztartásban, egyedül neveli kiskorú gyermekét, jelenleg két munkahelyen dolgozik részmunkaidőben, valamint beszámolt betegségéről is. Védőjéhez csatlakozva kérte büntetése enyhítését.

[14] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[15] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Az ügyész, a vádlottak és a védők a tárgyaláson bejelentett fellebbezésükben kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezték, azaz a fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból került sor. A Be. 584. § (3) bekezdése értelmében a fellebbező a Be. 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre a későbbiekben nem terjesztheti ki. Ennek indoka, hogy a bejelentett fellebbezéshez igazodik a bíróság indokolási kötelezettsége és a felülbírálat terjedelme, azaz a korlátozott fellebbezés bejelentésével rögzül a fellebbezés tartalma, az indokolási kötelezettség és a felülbírálat terjedelme.

[16] Az ítéltábla a fenti rendelkezésre tekintettel tehát a Be. 583. § (3) bekezdése alapján kizárólag a kiszabott büntetés mértéke miatt bejelentett ügyészi, vádlotti és védői fellebbezésekre figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésében foglaltak szerint az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A Be. 590.§ (5) bekezdés rendelkezése folytán a korlátozott felülbírálat ezen túlmenően kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, vagy a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Az eljárási szabályok megtartásán túl a másodfokú bíróság vizsgálta a bűnösség megállapítására vonatkozó

rendelkezést, és ennek keretében azt, hogy a terheltet fel kell-e menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell-e szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére, illetve a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó döntést is [Be. 590. § (5) bekezdés b), c), d) pontjai].

[17] Ezen kívül a Be 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[18] Az eljárási szabályok vizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetve a Be. 609.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[19] A korlátozott felülbírálat keretében a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, határozatát az elsőfokú bíróság tényállására alapította.

[20] A Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontja külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a személyi rész nem a tényállás része, így nincs akadálya korlátozott felülbírálat esetén sem a másodfokú eljárásban a személyi rész kiegészítésének. Erre tekintettel az ítéltábla a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó adatokat pontosítja a bűnügyi nyilvántartás adatai és az V. r. vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a következők szerint:

[21] – Terhelt3 III. r. vádlott további büntetése: a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. május 23. napján meghozott és 2024. február 22. napján jogerős 160.Bpk.41.181/2023/5. számú határozatával kábítószer birtoklásának vétsége miatt vele szemben 100 óra közérdekű munka büntetést szabott ki, a bűncselekmény elkövetési ideje: 2022. július 4. napja; vele szemben eljárás van folyamatban rablás büntette miatt, melyben a Budapesti XIV-XVI. Kerületi Ügyészség a 2023. december 5. napján kelt B.1063/2023/101. számú vádiratával emelt vádat; a cselekmény elkövetési ideje 2023. március 4. napja.

[22] – Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Törvényszék 9.B.9/2022/192. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.219/2024/34. számú határozatával 2025. február 4. napján emelkedett jogerőre, a cselekmény elkövetési ideje 2021. január 19. napja; további büntetése: a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2025. január 29. napján meghozott és 2025. február 3. napján jogerős 11.B.21.147/2024/9. számú ítéletével a 2021. évben elkövetett testi sértés büntette miatt 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[23] – Terhelt5 V. r. vádlott jelenleg két munkahelyen dolgozik, mindkét helyen négy órás részmunkaidőben; a lovarda mellett 2026. június 9. napja óta név5 egyéni vállalkozó kertészként alkalmazza havi bruttó 118 000 forintért; kiskorú gyermeke jelenleg óvadás, közellátásban részesül; továbbra is törleszti a fennálló cég1 hitelt havi 7000 forintonként, még

néhány hónapnyi tartozása van; Az erkölcsi bizonyítvány tanúsága szerint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2025. augusztus 29. napján meghozott, és ugyanezen a napon jogerős 4.B.II.604/2025/9. számú ítéletével a 2023. május 15. napján elkövetett lopás vétsége miatt 100 óra közérdekű munkára ítélte; a vádlott a nyilvános ülésen igazolta a büntetés letöltését.

[24] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a Be. 561. § (3) bekezdésében foglaltak alapján teljes mértékig eleget tett, határozatának írásba foglalásakor Be. 562. § (2) bekezdés szerinti indokolás szabályait alkalmazta, azaz az indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a)–c) és e) pontja szerint tartalmazza a vádra történő utalást, a vád szerinti minősítést, a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlottak jelentőséggel bíró korábbi büntetésire vonatkozó adatait, a bíróság által megállapított tényállást, és a vádlottaknak a megállapított tényállás szerinti cselekményük minősítését.

[25] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pont alapján az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás alapján okszerű a vádlottak bűnösségére vont következtetés, a bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak mindhárom vádlott esetében.

[26] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a vádlottak cselekményének értékelésekor, hogy mindhárman bünszövetségben valósították meg bűncselekményüket, amely Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában a bűncselekmény súlyosabban minősülését eredményezte, míg Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában e körülményt helyesen súlyosító körülményként értékelte. A korlátozott fellebbezés esetén ugyan a fellebbezés nem terjeszthető ki a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre, azonban a Be. 586. § (2) bekezdése értelmében az ügyészség, a fellebbezéssel érintett vádlott vagy a védője, valamint a fellebbező észrevételében arra, amit a másodfokú bíróság hivatalból felülbírál akkor is hivatkozhat, ha nem vagy nem azon okból fellebbezett. Erre figyelemmel az ítéltábla a bünszövetségben elkövetés kapcsán a következőket rögzíti:

[27] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja értelmében bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet. A IV. számú Büntető Elvi Döntésben adott iránymutatás szerint a Btk. a bünszövetség fogalom meghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékeli, vagyis azt az esetet, amikor a közreműködőknek, tehát a bünszövetség tagjainak a megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának a részleteit is megszerveznék. A bünszövetség létrejöttének nemcsak az a feltétele, hogy a bűncselekmény alanya akár tettesként, akár részesként két vagy több személy legyen, hanem az is, hogy az elkövetők megállapodása szervezett bűnelkövetésre, vagyis magára a bűnözésre, illetve több bűncselekmény elkövetésére irányuljon, továbbá, hogy a megállapodás a cselekmények elkövetését időben megelőzze. Az előzetes megállapodás – mint a szervezett elkövetés egyik eleme – olyan, a jövőben megvalósítandó bűncselekmények elkövetésére irányuló elhatározást jelent, amely a végrehajtás egyes jelentősebb körülményeiben, módozataiban megnyilvánuló tervszerűséget is felölelheti. Annak megállapítását, hogy a megállapodás előzetes volt, nem befolyásolja, hogy az a cselekmény elkövetését megelőzően sokkal korábban vagy a véghezvitel megkezdése előtt viszonylag rövidebb idővel történt. Lényeges azonban, hogy ez a megállapodás már eleve a bűnözésre,

vagyis több bűncselekmény elkövetésére irányuljon. A megállapodásnak nem kell kifejezettnak lennie, elegendő, ha az elkövetők ráutaló magatartásából egyértelműen felismerhető a bűncselekmény elkövetésére irányuló akarategyezőség. A bünszövetség megállapítása nem kizárt az olyan esetben sem, amikor az elkövetők két vagy több cselekmény megvalósítását határozzák el, és kezdik meg vagy fejezik be, de a cselekményeik törvényi egységet alkotnak.

[28] Jelen esetben valamennyi vádlott – azaz a jelen ügyben érintett vádlottakon túl az I. és II. r. vádlott – cselekvőségét figyelembe véve a bünszövetség valamennyi törvényi feltétele megállapítható. A III., IV. és V. r. vádlott is az I. és II. r. vádlottal tartós együttműködés keretében követték el cselekményüket, azaz az I. r. vádlott által a külföldi értékesítővel történt előzetes megállapodás alapján megrendelt mennyiségű és minőségű kábítószer kifizetését követően annak Magyarországra történő szállítását, majd I. r. vádlottnak történő átadását vállalták és végezték. A kiutazást, valamint a kábítószer ruházatba vagy csomagba rejtését biztosító eszközöket, a kapcsolattartást, a kábítószerért fizetendő összegeket az I. r. vádlott biztosította; az I. r. és a II. r. vádlottal egyeztetett módon, mindhárman külön-külön, de hasonló metódus alapján bonyolította le az egyes beszerzést a III., IV. és V. r. vádlott, közben folyamatosan kapcsolatot tartva az I. r. vádlottal, majd a Magyarországra érkezést követően a kábítószer nyomban átadták I. r. vádlottnak. Tudomásuk volt arról is, hogy a cselekményük – noha ők maguk futár szerepet tölthettek be – az I. r. vádlott kereskedői magatartásához kapcsolódik, aki a megvásárolt kábítószer a fogyasztók részére értékesítette haszonszerzési célzattal. Terhelt V. r. vádlottat I. és II. r. vádlott vitte ki Csehországba, mutatta be a kábítószer értékesítő tanúlnak, ők határozták meg számára a kábítószer megvásárlásának és Magyarországra szállításának menetét. Terhelt V. r. vádlott valóban nem a bűncselekmény szervezője volt, azonban cselekményével a vádlott-társai bűncselekményéhez kapcsolódott, a rá háruló feladatot – a szállítást – végezte. A közöttük lévő megállapodás azzal létrejött, hogy e feladat ellátására vállalkozott, őt az I. r. vádlott lényegében e feladat ellátására kioktatott, bemutatta számára a helyszínt, ahová utaznia kellett, megismertette a kábítószer értékesítő személlyel. Az V. r. vádlott is több alkalommal szállított Magyarországra kábítószer az I. r. vádlott utasításai szerint, a bünszövetség megállapítását – a fentebb írtak alapján – nem zárja ki, hogy azok törvényi egységet alkotnak. Mindezek alapján V. r. vádlott esetében is aggálytalanul volt megállapítható a bünszövetségben elkövetés.

[29] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy az igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[30] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[31] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor értékelhető körülményeket csaknem hiánytalanul feltárta, azonban az ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság néhány enyhítő körülményként figyelembe vett tényezővel. Egyetértve a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakkal az ítéltábla szerint sem értékelhető enyhítő körülményként a Covid-járvány idején kialakult, a munkavállalást megnehezítő társadalmi környezet, miután az semmiképpen nem jogosított fel senkit bűncselekmény, különösen kiemelt társadalmi veszélyességű bűncselekmény elkövetésére. Ugyancsak nem volt enyhítőként értékelhető V. r. vádlott azon magatartása, hogy koraszülött gyermekét hátrahagyva követte el a bűncselekményt, hiszen számolnia kellett azzal is, hogy esetleges elfogása esetén a gyermeke magára marad, ami még kilátástalanabb helyzetbe sodorta volna, mint az általa kilátástalannak értékelt élethelyzete volt. Ugyancsak nem enyhítő körülmény egyik vádlott esetében sem az, hogy az elkövetési időszak rövid, 6-8 hónap volt, mely a kábítószerre elkövetett cselekmények esetében nem minősíthető rövid időszakként, továbbá III. és IV. r. vádlott cselekményüket a tettenérés következtében nem tudták folytatni. Terhelt5 V. r. vádlott a vádlottak közül a legrövidebb időszak alatt követte el cselekményét, azonban e rövid időszak alatt is többször tette meg az utazást külföldre a kábítószer beszerzése érdekében, a további beszerzést éppen a III. r. vádlott elfogása miatt nem vállalta. Nem értékelhető enyhítő körülményként Terhelt4 IV. r. vádlott védőjének azon hivatkozása sem, hogy a vádlott által elkövetett élet elleni bűncselekményét (amely miatt kiszabott büntetését jelenleg tölti) éppen a testvére kábítószerrel való visszaélése miatt kialakult konfliktus hatására követte el, hiszen ez a magatartása azt mutatja, hogy a kábítószerrel kapcsolatos cselekmények fokozott társadalomra veszélyességével maga is tisztában volt. Helytállóan súlyosító körülményként értékelte az elsőfokú bíróság terhelt3 III. r. vádlott esetében a bünszövetségben elkövetést, amely a cselekmény mikénti minősítésében nem jelenik meg, azonban a büntetés kiszabása körében súlyosítóként értékelendő (56/2007. BK vélemény III/2. pontja). További enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság e vádlott esetében azt a körülményt, hogy az eljárás egy részében a legszigorúbb, majd pedig a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

[32] A büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési tételkeret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[33] Az értékelt büntetés kiszabási körülmények alapján az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak, valamint a Btk. 80. §-a szerinti büntetés kiszabási elveknek egyaránt megfelelő szabadságvesztés büntetést, és a III. és IV. r. vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellékbüntetést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által mindhárom vádlottra a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontja alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama – a mellőzött

enyhítő körülmények ellenére is – kellően biztosítja a büntetési célok megvalósulását, az szükséges, de egyben elégséges is e célok eléréséhez, kellően egyéniesített, az egyes vádlottakra kiszabott mértéke pedig biztosítja a vádlottak közötti belső arányosságot is. Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában – figyelemmel betegségére, illetve arra körülményre, hogy a kiskorú gyermekét egyedülállónaként gondolja – egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők. Az eljárás elhúzódására, valamint az V. r. vádlott megváltozott életvitelére figyelemmel az ítéltábla lehetőséget látott a felfüggesztés próbaidejének enyhítésére is, így azt a rendelkező részben meghatározott tartamra enyhítette. Fentiekre tekintettel az V. r. vádlott és védőjének a büntetés, azaz a próbaidő tartamának enyhítésére irányuló fellebbezése eredményre vezetett, azonban a III. és IV. r. vádlottak és védőik enyhítés érdekében bejelentett fellebbezése, valamint az az ügyészség büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre.

[34] Miután a bíróság Terhelt5 V. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtását felfüggesztette, a bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az V. r. vádlott érdemes-e az előzetes mentesítésre. A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében ugyanis a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét is. Az ítélkezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétele tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti. Az eljárás adatai, különösen a bűncselekmény jellege, kiemelt társadalomra veszélyessége alapján az ítéltábla egyetértett a törvényszék álláspontjával, miszerint az előzetes mentesítésre való érdemesség Terhelt5 V. r. vádlott esetében nem állapítható meg.

[35] Az ítéltábla felhívja Terhelt5 V. r. vádlott figyelmét arra, hogy a Btk. 87. § b) pont értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

[36] A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározásáról, a III. és IV. r. vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetve III. r. vádlott esetében a bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról az anyagi jogszabályoknak megfelelően rendelkezett.

[37] Az elsőfokú ítélet az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további kérdésekben – így az eljárás során lefoglalt bűnjellel kapcsolatos rendelkezések, a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés vonatkozásában – is törvényes. A Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak részére a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelt tárgyakra vonatkozó

rendelkezést az ítéltábla a Be. 321. § (5) bekezdése alapján egészítette ki a rendelkező rész szerint.

[38] Az ítéltábla a rendelkező részben feltüntetendő, a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt4 IV. r. vádlott személyazonosító okmánya számának feltüntetését mellőzte, miután az okirat nem érvényes.

[39] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[40] A másodfokú eljárásban kirendelt védő díj címén felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdés a) pontja alapján az V. r. vádlott és védője fellebbezésének eredményes voltára tekintettel akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

[41] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2026. június 18.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k. a tanács elnöke, előadó bíró,

Dr. Németh Nándor s.k. bíró,

Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2025. október 7. napján kihirdetett 17.B.42/2023/212. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.333/2022/16/2026/20. számú ítélete folytán 2026. június 18. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. június 18.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke